

**Dossier de premsa,
performance**

**Julia Mariscal
2022**

Fotògrafa Anna Fàbrega

Julia Mariscal (Barcelona, 1981) la seva obra abasta la performance, el collage, el vídeo, la instal·lació i l'escultura, treballant amb materials tan diverses com el paper, vidre, ceràmica, so, teixit, líquids o matèries orgàniques. Aquesta experimentació material esta basada en la superposició de diverses textures i superfícies, creant un lèxic de simbolismes. En la pràctica de Mariscal abunden las referències al plec i al reflex.

Per al projecte de Natura viva l'artista Julia Mariscal presenta: *Respirar en el plec*. Una instal·lació combinant escultura i dibuixos creant un escenari per a una única performance.

L'artista juga amb la importància dels materials utilitzats com a símbols com la farina, la llet i les cendres. Apostant pel seu caràcter inestable i dúctil d'aquests elements, transformant-los en escena.

Fotògrafa Silvia Poch

Fotògrafa Alma Mariscal

Fotògrafa Rosa Golzález

Collage Julia Mariscal

Fotògrafa Anna Fàbrega

Fotògrafa Anna Fàbregas

Fotògrafa Anna Fàbrega

Fotògrafa Anna Fàbregas

Julia Mariscal
(Barcelona, 1981)
Viu i treballa a Sant Pau d'Ordal,
Subirats, Barcelona.

Julia Mariscal cursa els seus estudis universitaris a Londres. Es llicencia per l'Universitat de Goldsmiths College i posteriorment es gradua en el màster de Fine Art al Chelsea College of Art and Design.

El seu últim projecte de performance *Ocells-textos-onades* s'ha presentat al Teatre Lliure de Barcelona -cicle Katarsis, i en el Centro del Carmen de Valencia -part de l'exposició *Fragmentos* que representen el mundo, comissariada per Diana Guijarro.

Ha exposat individualment a Miquel Alzueta i Franco de Toledo, Barcelona; Oblong Gallery, Londres i Grand Palais, Suïssa.

El seu treball s'ha mostrat en festivals com Mulleres en Acción: Violencia Zero, Moaña -Pontevedra; Art Souterrain, Montréal i Winter Light, Oxford.

Ha exposat en col·lectiu invitada per els comisaris com Lorena Muñoz Alonso, Sema D'Acosta, Alexandra Laudo i Carolina Grau, amb qui ha treballat en anteriors projectes i ara presenten una nova peça per Natura Viva: Mimesis, Xarxa Transversal.

"L'escenari es converteix en un collage d'elements que han aparegut de forma recurrent al llarg dels deu anys de trajectòria de l'artista"

Eugènia Sendra
TimeOut Barcelona
23/01/2020

El que has de veure a timeout.cat/exposicions

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Amiga dels materials

Julia Mariscal posa un peu al Teatre Lliure amb una performance orgànica i ingràvida. Per Eugènia Sendra

'KATHARSIS' ÉS SINÒNIM de ritual, i ritual ho és d'*Ocells-textos-onades*, l'espectacle que Julia Mariscal presenta al Teatre Lliure dins del cicle dedicat a propostes que tensen els límits del teatre, on també hi participen els artistes Sarah Vanhee i Lolo & Sosaku. "Tot i que el títol pot voler dir moltes coses, també hi ha una pausa -argumenta Mariscal-. Per mi, és una performance que té una cosa molt primitiva, d'origen".

L'escenari es converteix en un collage d'elements que han aparegut de forma recurrent al llarg dels deu anys de trajectòria de l'artista, que treballa amb la idea del cos i la fluïdesa. Hi ha el contrast cromàtic entre el blanc i el negre, la forma de ve baixa; hi ha cabell -un dels elements més narratius del conjunt-, llet animal, sal i cendra, ametlles torrades; hi ha pedres, una estructura de vidre que Mariscal arrossega com si fos un titella i un bloc de cera que es fon amb l'escalfor de la llum; hi ha sons, dissenyats en col·laboració amb Joan Cot Ros. "Explico una història, però sobretot penso a crear un espai perquè la gent doni valor a coses quotidianes, a moviments com remoure, tallar, acariciar... És una cosa entre *mindfulness* i *new age*", fa

sorneguera. Mariscal, que a *Ocells-textos-onades* obre la porta al plaer, parteix de l'observació dels materials. "De sobte entenc com he de començar a treballar-los, és com si ens féssim amics", explica. Els braços i les cames es converteixen en instruments per activar-los, a la vegada que es permet gestos divertits per contrarestar la formalitat del ritual.

Al Swab 2018 va mostrar una primera versió del treball, que també s'ha vist a València. La del Lliure és la versió definitiva d'un muntatge que l'artista imagina com una instal·lació estàtica, tot i que encara no ha trobat el lloc on exhibir-la. ■

DE QUÈ VA...
El Lliure porta la disciplina més enllà amb noms com Julia Mariscal.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per veure l'artista jugar amb els cabells i la cera.

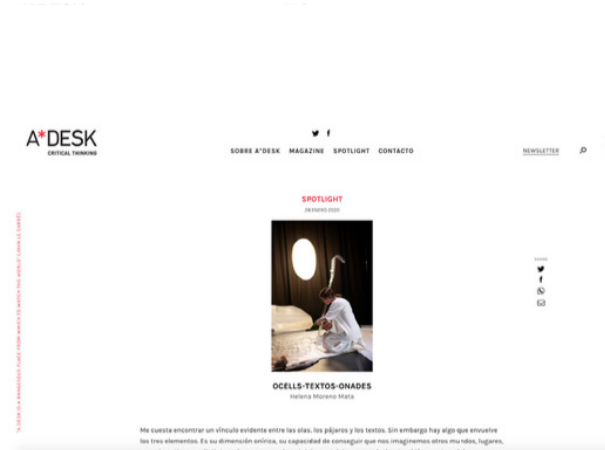
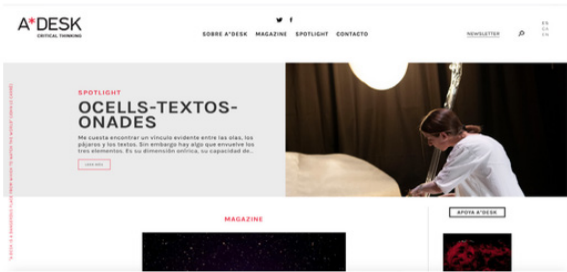
→ T. Lliure: Montjuïc.
M: Espanya. Ds. 25, 20 h.
Dg. 26, 18 h. De 9 a 23 €.

“(…) hay algo que envuelve los tres elementos. Es su dimensión onírica, su capacidad de conseguir que nos imaginemos otros mundos, lugares, espacios y tiempos distintos a los que nos rodean. Iniciar ese viaje es cosa de dos: también nosotros debemos poner de nuestra parte. Hemos de estar dispuestos a romper con los significados y los significantes que hemos construido de forma colectiva.”

Moreno Mata
A*DESK
28/01/2020

“Els canvis de lluminositat que demana cada acció i els matisos sonors que generen els moviments, atents, de l’artista en contacte amb els materials reben un gran protagonisme. L’obra posa en qüestió la necessitat d’acció i atura el ritme del cos accelerat.”

Mireia Molina Costa
Núvol
26/01/2020

ESCENES L'AP*NTADOR

Júlia Mariscal. La textura de la quotidianitat

Júlia Mariscal ha donat vida a l'obra Ocells-textos-onades, part del cicle Katharsis.

— Mireia Molina Costa
@mireiamolina_

26/01/2020 CitaCatàlia

El cicle *Katharsis* continua aquest cap de setmana amb la performance de *Júlia Mariscal*, estrenada ahir i que encara podeu veure aquest diumenge al Teatre Lliure de Montjuïc. L'artista barcelonina presenta una instal·lació escultòrica dins d'un espai escènic que serà activat durant la performance. Mireia Molina ha assistit a la primera funció i en fa aquest títol d'estrena.

dansa.
Què és una dansa?

Nomad
Sidi Larbi
Cherkaoui /
Eastman

Teatre-Auditori Sant Cugat
Sant Cugat del Vallès
Diumenge 29 de març

Cultura

ARTS ESCÈNIQUES

El Lliure torna a ser la casa del teatre europeu més radical

El cicle Katharsis atrau creadors com Olivier de Sagazan i Susanne Kennedy

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

Què fa que el teatre sigui teatre? Ni un escenari, ni una platea, ni un text ni uns actors són indispensables perquè una creació sigui entesa com una obra teatral. El Teatre Lliure vol buscar l'essència del teatre i expandir al màxim els seus límits. Per això aquest dimarts comença un cicle titulat Katharsis que acollirà les propostes més extremes i radicals de l'escena tant catalana com internacional. Fins al 31 de gener hi passaran artistes plàstics com el francès Olivier de Sagazan, que construeix en directe escultures sobre el cos humà; el duet Lolo & Sosaku, que genera sons i música a través de les màquines, i l'alemanya Susanne Kennedy, que representarà un Txékhov amb actors convertits en maniquins. En total el Lliure de Montjuïc acollirà set propostes escèniques que transiten entre la música, l'escultura, la pintura, la *performance* i, evidentment, el teatre.

Katharsis neix amb el repte d'agafar el relleu del cicle Radicals Lliures, que deu anys enrere va impulsar les creacions de dramaturgs com Angélica Liddell, Alex Serrano, Albert Serra i Jordi Oriol. El temps ha transformat el panorama escènic, n'ha difuminat els marges i s'ha convertit, cada vegada més, en un espai de confluència de disciplines. Segons la directora de programació i continguts del Teatre Lliure, Georgina Oliva, l'interrogant que ara guia aquest nou cicle és trobar què fa que una obra de teatre sigui radical. Alhora d'escollir les propostes per al cicle, Oliva s'ha marcat quatre punts cardinals. “He buscat creacions que convidin a contemplar, escoltar, reconèixer i jutjar”, explica la directora de continguts, que s'inspira en la poètica d'Aristòtil per reformular “l'experiència catàrtica segons la nostra contemporaneïtat”.

Aquest cicle és un dels pilars del projecte del director del Teatre Lliure, Juan Carlos Martel, per a l'equipament. Un dels objectius del director és convertir el teatre en un dels pols d'atracció d'artistes inter-

nacionals al sud d'Europa, i Katharsis apunta clarament cap aquí. “Volem reflexionar sobre la dramaturgia contemporània a Europa i, per això, la selecció de les obres crea un arc des de l'avantguarda alemanya fins a la cultura de carrer”, explica Oliva. El públic hi haurà de participar i entrar al teatre “amb una mirada curiosa i oberta, amb amplitud de mires i capacitat per prendre consciència”.

La metamorfosi dels cossos

Creadors de referència d'arreu d'Europa portaran al Lliure una sèrie de propostes que giren al voltant de la metamorfosi del cos humà. L'escultor francès Olivier de Sagazan encetarà el cicle avui i demà a l'Espai Lliure amb *Hybridation*, una *performance* que modela el propi cos i el d'una intèrpret mitjançant el fang i la pintura. De Sagazan treballa en directe i converteix els espectadors en testimonis vius del procés de creació d'aquestes escultures humanes en moviment. “És un ritual brutal, que dona forma a una feina macabra i contundent”, assenyalava

Polític Villanueva proposa al públic un joc sobre les estructures de poder

Inexpressiu Kennedy esborra la cara dels actors i els converteix en maniquins

Oliva. *Hybridation*, però, no és només una *performance* de valor formal. A través de la transformació constant del cos, De Sagazan apel·la a les lluites entre dos éssers que intenten conviure entre l'amor i l'odi.

La plasticitat també impera a la versió de l'alemanya Susanne Kennedy de *Les tres germanes* de Txékhov. L'espectacle, titulat *Drei Schwestern* i amb dramaturgia d'Helena Eckert, es representarà el 29 i 30 de gener a la Sala Fabià Puigserver. La principal peculiaritat del muntatge és que els actors esborren les seves faccions amb unes màscares que els unifiquen i els converteixen en una mena de maniquins vius.

Per reflexionar sobre com els nostres residus ens defineixen, Sarah Vanhee omplirà el 23 i 24 de gener la Sala Fabià Puigserver de totes les deixalles que ha acumulat durant un any. Amb *Oblivion*, aquesta creadora belga exposa els seus residus i, a partir de cada objecte, reflexiona sobre la higiene, la porqueria, el petroli i la sostenibilitat.

L'emoció del que és quotidià

L'artista plàstica barcelonina Júlia Mariscal també utilitza objectes quotidians per construir una *performance* que, en el seu cas, apel·la a la fragilitat de la vida. Paquets de sal, cera, cabells, recipients de vidre i olles prendran vida el 25 i 26 de gener a l'Espai Lliure amb *Ocells-textos-onades*, un espectacle eminentment abstracte. “Busco generar emoció i reconeixement a l'espectador mitjançant gestos als quals normalment no parem atenció —diu Mariscal—. Hi ha emoció en algú que és a casa bullint una patata”.

En un terreny completament diferent, Marc Villanueva posarà a prova tots aquells que s'atreveixin a participar a *El candidato (o candidata)* el 24 i 25 de gener a la sala de lectura del Lliure. La seva proposta, que es va estrenar el 2018 al festival TNT, parteix d'un joc de taula creat a París el maig del 1968 i en el qual participen els espectadors en grups de vuit. Ells seran els que decidiran com evolucionen les peces de la partida performativa, on hi ha des de governants fins a sicaris i periodis-

Núria Juanico
Ara
20/01/2020

Time Out Barcelona
05/01/2020

Altres aparicions a Premsa

- *El Lliure apuesta por un "teatro radical" en 'Katarsis'*

Por Aldo Nicolai
El País
21/01/2020

- *El Teatre Lliure proposa entrar en 'Katharsis', un cicle de propostes 'extremes'*

Por Teresa Bruna
Teatral
19/01/2020

- *'Katharsis' en el Lliure*

Por Justo Barranco
La Vanguardia, citas de la semana
18/01/2020

- *El teatro más radical vuelve al Lliure tras ocho años*

Por Justo Barranco
La Vanguardia, Cultura
18/01/2020

- *El Teatre Lliure tanca un gener catàrtic*

Por Mireia Molina Costa
Núvol
17/01/2020

- *El Teatre Lliure de Barcelona estrenará 'Katharsis', una obra que no sigue las modas*

Telepremsa
17/01/2020

- *El Lliure se abre a las instalaciones escénicas y a las 'batallas' de 'rap'*

Servidor noticias
17/01/2020

- *El Teatre Lliure de Barcelona estrenará 'Katharsis', una obra que no sigue las modas*

Europapress.es
17/01/2020

- *El Teatre Lliure proposa entrar en 'Katharsis', un cicle de propostes extremes*

Por Teresa Bruna
TeatralNet
19/01/2020

www.juliamariscal.com
Instagram @juliamariscal